

Brief uit Colombia over de nationale staking

Victor de Currea-Lugo

(<https://victordecurrealugo.com/>)

Ik heb u al lang niet meer geschreven, maar ik wil u dringend om een gunst vragen: dat u weet wat er in mijn land, Colombia, gebeurt en dat u dat aan uw burens vertelt. Ik weet niet waar het voor is, maar doe het alsjeblieft. Het gaat over de nationale staking.

Hier aan deze kant van de zee, zijn alle slechte cijfers omhoog geschoten. Er zijn 21 miljoen armen, bestrijding van de pandemie is slecht uitgevoerd, en de vrede die uw land steunt, is dodelijk gewond. In feite zijn meer dan 270 van de ondertekenaars van het akkoord vermoord.

De problemen van deze niet nagekomen overeenkomst zijn onze dagelijkse pijn: landbouwbeleid, gebrek aan politieke participatie, geweld tegen miljoenen, gebrek aan sociale rechtvaardigheid en drugshandel. Het is waarom Colombia om bekend staat en hetgeen een corrupte klasse die aan de macht blijft, voedt.

Colombia is al tientallen jaren in oorlog, het is een van de langste gewapende conflicten in de wereld. Hierbij zijn vele mensen gedood, honderdduizenden. Enkele miljoenen mensen zijn ontheemd. Er zijn zelfs burgers vermoord om ze guerrillastrijders te noemen. Tijdens de regering Uribe waren het er minstens 6.402 waren. 6.402!

De meest voorzichtigste cijfers spreken over meer dan 85.000 vermisten; met andere woorden, als wij de vermisten van de wreedste dictaturen in Chili, Uruguay, Brazilië en Argentinië bij elkaar zouden optellen, zou Colombia hen verslaan in aantal en wreedheid.

De pandemie heeft ons niet verenigd. Hier, net als in andere delen van de wereld, zijn de rijken rijker en de armen armer. Het gezondheidszorgsysteem kan geen rechtvaardigheid bieden omdat het de logica van de pure marktwerking is.

Stel je voor dat we in november 2019 de straat opgaan tegen de huidige regering en dat er minstens drie doden vallen, honderden gewonden en veel pijn, maar dat we als land wakker worden. Het optimisme, de cacerolazos, de creativiteit, de muziek, het protest hebben ons er toen toe aangezet een nationale staking te houden om NIET MEER te zeggen tegen een regering die nog meer economische maatregelen tegen de armen had genomen.

Voor zover ik mij herinner, hadden wij in Colombia nog nooit een nationale staking of een protest met zoveel mensen op straat gehad, maar toen kwam Kerstmis, een wachtperiode en uiteindelijk kwam Covid-19.

Sinds 2019: van werkloos naar niet inzetbaar

De pandemie toonde het slechtste van de regering: mishandeling door de politie, gebrek aan economische hulp voor de arme mensen, voorrang voor steun aan banken, belemmeringen voor de toegang tot gezondheidsdiensten, en veel lijden in de armste buurten van veel steden.

Mensen begonnen rode lappen uit hun ramen te hangen om aan te geven dat ze al door hun voedsel heen waren, en te midden van dit drama sloeg de politie in Bogotá een advocaat dood. Deze gebeurtenis diende als aanleiding voor een sociale uitbarsting.

Ik zeg u dat tussen 9 en 10 september 2020 tientallen politiebureaus (die wij hier CAI noemen) in brand zijn gestoken en dat het niet ging om een vandalisme-complot of een guerrilla-actie in de stad. Het waren de mensen die er genoeg van hadden mishandeld, misbruikt en niet gerespecteerd te worden door de politie, die op haar beurt symbool stond voor het misbruik, de mishandeling en het gebrek aan respect van de elites tegenover arme mensen. Bij deze gebeurtenissen vielen 13 doden en meer dan 400 gewonden.

Nu, op 28 april 2021, zijn we weer de straat op gegaan omdat de regering ons een derde belastinghervorming wilde opleggen om ons nog verder uit te knijpen en de armsten het weinige dat ze hebben af te nemen met het excuus van de pandemie. Zonder degenen die bijna alles hebben aan te raken. Maar er werd niet geluisterd, maar gescholden, geslagen, verontwaardigd en verkracht.

Elk moment krijg ik video's van politie die burgers neerschiet, aanvalt of willekeurig vasthoudt zonder rechtvaardiging. Alsof dat nog niet genoeg is, heeft deze corrupte regering besloten om 14 miljard pesos uit te geven aan gevechtsvliegtuigen.

Hier hebben we enkele instellingen van het Openbaar Ministerie die de regering nauwgezet controleren, zoals de procureur-generaal, de rekenkamer en de ombudsman. Maar deze instellingen zijn, net als het bureau van de procureur-generaal, in handen van de vrienden van de president, en er is geen hoop dat zij eerlijk zullen handelen.

Met andere woorden, om niet u te vervelen, dit is de optelsom van patronagepolitiek door sommige elites die zich voeden met paramilitaire groepen en gangsters tegen een volk dat lijdt onder een van de grootste sociale kloven ter wereld, zoals blijkt uit de rapporten over de Colombiaanse economie. Het is niet overdreven te stellen dat er in Colombia een duidelijke klassenoorlog woedt, maar zoals een miljardair in de Verenigde Staten zei: de rijken zijn aan de winnende hand.

En de oorlog tegen het volk gaat door

Op dit moment, terwijl ik u schrijf, hoort u de sirenes in de straten, van de ambulances, van de politiewagens, van de wieken van de helikopters, van het geschreeuw in de straten en van de lege potten opgehangen in de ramen. Ik weet niet of je het u het kunt voorstellen, het is als een militaire coup zonder de façade van een militaire coup.

Alleen dit jaar al zijn er in het hele land 32 bloedbaden aangericht en in de eerste twee jaar van de huidige regering zijn er al 573 sociale leiders en mensenrechtenactivisten vermoord.

In Pasto, bijvoorbeeld, hebben ze een sportcentrum omgebouwd tot een interneringskamp. Er is tenminste één vrouw door de politie verkracht. Er zijn talloze gevallen van mensen die hun ogen hebben verloren door toedoen van de politie, die gewond zijn geraakt door gewerschoten, en ontelbare mensen die vermist worden.

We staan hier alleen, de internationale gemeenschap, zoals de Groep van Lima, die zo bezorgd is over wat er in Venezuela gebeurt, heeft niets gezegd en zal niets zeggen over wat er in Colombia gebeurt. Ook de Verenigde Staten, die zichzelf beschouwen als de hoeder van de democratie in de wereld, zwijgen, en Joe Biden, die voor veel naïevelingen hoop was, spreekt niet.

De Europese Unie en andere landen die hebben bijgedragen tot de ondertekening van het vredesakkoord, stellen vandaag slechts beperkte eisen voor de tenuitvoerlegging en schieten tekort in vergelijking met wat er nu gebeurt.

Ik geef toe dat ik niet weet wat er morgen zal gebeuren, het is mogelijk dat alles weer tot rust komt, zoals in november 2019 en september 2020 het geval was, of dat de onrust verder zal groeien. De vrachtwagenchauffeurs van het land hebben reeds besloten de wegen te blokkeren, de inheemse bevolking marcheert richting Cali en het lijkt erop dat het land op het punt staat te ontploffen.

Het is mogelijk dat deze regering een zelfcoup zal uitvinden om zichzelf te recyclen en nog vele jaren aan de macht te blijven. Het is mogelijk dat het leger een manoeuvre uitvoert, hoewel er hier geen sprake is van een militaristische staatsgreeptraditie. Het is mogelijk dat dezelfde elites de Duque-cassette zullen verbranden en zichzelf zullen presenteren als redders van wat zij hebben veroorzaakt.

De regering heeft net besloten om het leger de straat op te sturen. Elke dag nemen Uribe en Duque een nieuwe stap om het land in brand te steken en zich vervolgens cynisch voor te doen als de optie om ons te redden.

Wij wachten op de uitspraken van de oppositieleiders, die hier bekend staan als de Coalitie van Hoop en het Historisch Pact, die gekozen zijn om op natuurlijke wijze veranderingen te bevorderen met de rest van het land, zoals de dappere inheemse volkeren van Cauca en vele andere gemeenschappen.

Velen van ons denken al dat belastinghervorming op de achtergrond is geraakt. Er moet worden gediscussieerd over waar het land naar toe gaat, en niet gewoon teruggaan alsof er niets is gebeurd op de dag voordat de protesten begonnen.

Maar bij elk besluit dat wordt genomen, kan niet worden voorbijgegaan aan belastinghervorming, noch aan mishandeling door de politie, sociale ongelijkheid en, wat het belangrijkste is, de vele doden en gewonden. Het gaat er niet om op te roepen tot kalmte, zodat alles weer wordt zoals het was, dat zou een vreselijk verraad zijn. Het gaat erom het land nu op te mobiliseren zodat er echte verandering komt, is het niet nu, dan zal het niet over tientallen jaren zijn.

Ik weet niet waarom ik u dit allemaal vertel, waarom ik u deze brief stuur, maar het is mogelijk dat u of uw bureaus die het weten ons kunnen helpen, zodat zij weten waarom onze nationale staking doorgaat. Ik stuur u een dikke knuffel vanuit Colombia.